

Motion till riksdagen 2005/06:Ub221

av **Inger René och Magdalena Andersson (m)**

Självskadebeteende hos unga

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om forskning när det gäller ungdomar med självskadebeteende.

Motivering

Ungdomar som skär, rispar eller bränner sig på huden för att uppnå ångestlindring ser ut att ha blivit vanligare de senaste åren. Självskadebeteendet blir ett sätt att hantera sina känslor, inte för att man vill det. Man självskadar sig för att man inte vet om något annat sätt att lindra ohanterbara känslor.

Den fysiska smärtan tycks minska ångest, oro, nedstämdhet, ensamhet m.m. De allra flesta (ca 75 procent) är flickor – det verkar som om pojkar kanaliserar sin oro på andra sätt. Beteendet börjar oftast i tonåren och kan fortsätta in i vuxen ålder om ingen hjälp fås. Ingen vet hur många svenska ungdomar som skadar sig genom hudskärning/rispning/bränning.

I Socialstyrelsens mycket begränsade kartläggning var bedömningen att minst en procent av flickor mellan 13 och 18 år någon gång skadat sig på detta sätt. Den uppgiften är grundad på hur många flickor personal inom barn- och ungdomspsykiatri, skolhälsovård, socialtjänst m.fl. kände till. Självskadehandlingen utförs ofta i enskildhet. Skadorna är ofta lindriga och sjukvård behövs oftast inte. Handlingarna kan upprepas från en gång i månaden till flera gånger per dag. Personen som utför handlingen skäms och utför självskadan oftast på något ställe på kroppen som inte syns eller som kan döljas av kläder.

I enkätundersökningar riktade till ungdomarna själva har fem till sju procent angett självskadebeteende åtminstone vid något tillfälle. Det innebär omkring 5 000 till 6 000 ungdomar i varje åldersgrupp.

I stort sett saknas det studier av patientgrupper om behandling av ungdomar med sårskador. Ingen svensk studie har genomförts och i stort saknas också relevant behandlingsforskning. Det är lätt att dra slutsatsen att det behövs mer kunskaper om olika instansers effekt på barns och ungdomars psy-

Fel! Okänt namn på

kiska hälsa. Forskningen behöver därför utökas inom detta område. Forskningen behöver också i stor utsträckning utgå från flickors situation. Nästan all forskning hittills har utgått från pojkar medan vi vet mindre om flickors symtom.

Stockholm den 27 september 2005

Inger René (m)

Magdalena Andersson (m)